

Козельщинські вісті

Громадсько-політична газета

№5 (10690) П'ятниця, 4 лютого 2022 року

kozvisti.org.ua

Краща районна газета України 2018 року

• КОЛОНКА РЕДАКТОРА

ХТО ПАНІКУЄ, – ТОЙ ПРОГРАВ

Через сильний снігопад у східних та центральних регіонах Туреччини закриті для руху 5 683 дороги. Сейм Латвії схвалив демонтаж пам'ятників тоталітарної епохи. На хімічному заводі американського штату Луїзіана стався потужний вибух, постраждало щонайменше шестеро людей. Влада Перу ввела у столиці країни Лімі та прилеглому до неї автономному округі Кальяю режим надзвичайної ситуації через зростання злочинності



Як бачимо, у світі то там, то тут виникають якісь надзвичайні ситуації. У нас же така ситуація триває вже восьмий рік — через російську агресію на Донбасі. Але протягом останніх кількох місяців напруга у суспільстві дійшла до краю через повідомлення у засобах масової інформації та соцмережах про можливе пряме вторгнення Росії в Україну. Розмови про постачання зброї Україні з боку Заходу, відкликання дипломатичних працівників, просторікування щодо евакуації, підготовку «тривожних валіз», пошук бомбосховищ тривожать, виснажують морально... Чим далі, тим більше все це набуває ознак інформаційно-психологічної війни, мета якої — спровокувати страх і паніку в нашому суспільстві.

Я не експерт у царині політики і не беруся судити про те, наскільки реальні підстави для таких страхів. Але взяла на озброєння декілька простих правил, щоб уникнути нападів паніки. Тож ділюся з вами цими порадами (до речі, їх дають і дипломовані психологи).

По-перше, сядьте на «інформаційну дісту». Найкраще — вимкнути телевізор узагалі. Менше сидіть у соцмережах і стрічках новин, обмежтеся кількома медіа, яким ви довіряєте. І обов'язково перевіряйте джерела інформації, навчтесь розрізняти пропагандистів і журналістів.

По-друге, поміркуйте: а як, власне, ви особисто можете вплинути на подальші військові та політичні події? Ніяк? То сконцентруйтесь на собі, своєму житті, емоціях і поведінці. Не відмовляйте собі в тому, щоб жити повноцінним життям, дозволити собі радощі та планувати майбутнє. Дбайте про здоров'я себе та своїх близьких і не покладайтесь сліпо на думки інших людей.

До речі, про це ж пише на своїй сторінці у соцмережах і депутат обласної ради Сергій Сушко:

— Прошу спокійно працювати, виконуючи кожен свою роботу, заспокоїти своїх рідних, попри залякування та нагнітання обстановки. Віримо у краще!

А головне, ця ситуація — привід переглянути підходи до організації комплексу загальної безпеки в країні, в області і в наших громадах. Починаючи від інформаційної гігієни, взаємопідтримки на особистому рівні та закінчуючи відновленням системи цивільної оборони для реагування на будь-які виклики і створенням загонів територіальної оборони...

Пригадаймо 2014-15 роки, коли на нашій території тривали активні бойові дії. Навіть тоді ми настільки не обговорювали початок повномасштабної війни з Росією. Але якщо росіяни не пішли далі в той час, коли наша держава була знекровлена, — то логічно припустити, що вони тим більше не наважаться на відкрите вторгнення тепер, коли й Україна зміцнилася у збройному плані, і світ уже по-іншому сприймає наміри та дії Москви.

Тож робімо кожен свою справу якісно та спокійно, тримаймося разом, не допускаймо розбрата — і все буде добре.

А головне — залишайтесь з «Козельщинськими вістями». Найцікавіше — попереду!

Надія ЛІТВИН

• АНЕКДОТ У ТЕМУ

Апокаліпсис 21 століття. Соціальні мережі заблоковані. Скрізь паніка. Люди хаотично ходять по вулицях зі своїми фотографіями і питаютимуть одне в одного: «Тобі подобається?»



• ЖУРНАЛІСТСЬКЕ РОЗСЛІДУВАННЯ

Як у громади тисячу гектарів украли



Щоправда, трохи більше. Якщо бути точним — 1161,3417 гектара. Розмови про лутовинівську землю розпочалися у соціальних мережах відразу ж після Водохрещі. «Поки ми купалися — лутовинівські землі стали приватною власністю!» — такими заголовками рясніла стрічка новин у всіх козельщинських і лутовинівських фейсбуць групах. А учасники цих груп миттю зробили висновки: знову дерібанять землю, і знову — «своїм». Оскільки йдеться аж ніяк не про 10 чи 20 гектарів, я вирішила розібратися, хто ж дерібанить землю і на чию користь? Як з'ясувалося згодом, це справжня детективна історія з «чорними реєстраторами», підробними документами, печатками та підписами, гідна пера Агати Крісті...

Деталі — на сторінках 2-3 ➔

• ЩО НОВОГО ОЧІКУЄ НАС У ЛЮТОМУ?

На піку чергової хвилі коронавірусу: зростуть зарплати правоохоронців, ціни на пакети й послуги у системі BankID



Що ще можна буде оплатити «ковідною тисячею»? Скільки коштуватимуть пластикові пакети? Як змінилися правила в'їзду до країн Євросоюзу? Які документи потрібні для реєстрації на ЗНО? Де дивитися зимову Олімпіаду? Ці та інші новини лютого читайте у нашій добірці

на сторінці 3 ➔

• ІЗ ВЛАСНОГО ДОСВІДУ
«ХОДИТЬ КАВБУЗ ПО ГОРОДУ...», або ЕКЗОТИКА НА ДАЧНІЙ ДІЛЯНЦІ

Анатолій Сенчук: «Буду щиро радий, якщо й на вашому городі чи дачній ділянці з'явиться влітку цей помаранчевий і такий корисний красень-велетень».

Читайте на сторінці 4 ➔

ПРАЦЮЄМО ПІД ЧАС КАРАНТИНУ!

Інтера Люкс

ЖАЛЮЗІ
РОЛЕТИ
НАТЯЖНІ
СТЕЛІ

ДВЕРІ
ВХІДНІ • МІЖКІМНАТНІ
КОНДИЦІОНЕРИ

ВІКНА

ЗНИЖКИ, ЯКІ ЗІГРІВАЮТЬ!



м.Кременчук, пр. Свободи 32

096 099 46 52, 050 054 05 95 Олексій

Instagram _intera_lux_

РОЗСТРОЧКА БЕЗ %

від виробника до 6 місяців



Малюнок Сергія Лобача

**Сприятливі і несприятливі дні для сівби
й садіння рослин у лютому**

Фази Місяця:

Молодий місяць: 1 лютого о 7:47.

Повний місяць: 16 лютого о 18:58.

Зростаючий Місяць: з 2 по 15 лютого.

Спадний Місяць: з 17 по 28 лютого.

Порада: усі важливі справи на місяць уперед варто завжди планувати у першу годину Молодика.

Загалом сприятливі дні для посіву/посадки овочевих культур — 3, 4, 7, 8, 9, 12, 13, 14, 19, 20, 21, 22, 23, 26, 27.

Несприятливі дні для посіву, посадки та пересадки будь-яких рослин — 1, 2, 16, 28.

• НА ПОРІ

• ІЗ ВЛАСНОГО ДОСВІДУ

«ХОДИТЬ КАВБУЗ ПО ГОРОДУ...», або ЕКЗОТИКА НА ДАЧНІЙ ДІЛЯНЦІ

Відомо, що взимку і ранньої весни людина має особливу потребу у живих вітамінах. Але, на жаль, у довгий зимовий час переважну більшість овочів можна зберегти тільки у переробленому вигляді. А тому кожна культура, яку можна вживати у свіжому вигляді аж до нового врожаю, викликає у городника особливий інтерес. Ось і мені довелося потратити декілька років на пошук такої культури. Йдеється про кавбуз. Про його неабиякі лікувальні властивості я багато читав і в пресі, і в Інтернеті. Та все ніяк не міг «познайомитися» з цією диво-ягодою ближче...

...АЛЕ ДОМОМІГ ВИПАДОК

Якось на запрошення свого шкільного товариша я гостював у нього у селі під Харковом. Як дачник із багаторічним стажем я аж ніяк не міг пройти повз його «городнє багатство». А оськільки стояли погожі вересневі дні, то городина щедро буяла вже достіглим, але ще не зібраним урожаєм. Чого тут тільки не було! Не будь я перелічувати! Може, тому, що погляд мій відразу ж зупинився на двопудовому (не менше!) помаранчевому красені-велетні.

— *Що то в тебе за диво-гарбуз такий?* — запитав Сергій. — *Скільки живу, а такої краси ще не бачив!*

— *То не гарбуз, а кавбуз,* — почув, ошелешений, у відповідь.

Ось тобі й маєш! Та я ж за ним уже декілька років «полюю», а він, виявляється, давно облюбував «фазенду» моого товариша.

Того ж таки вечора, перетягнувши цього красеня поблизу до кухні, ми з Сергієм «покраяли» його на шматочки, вибрали насіння, а Лариса, дружина товариша, вирішила продемонструвати страви, які вже роками готує з кавбуза.

Словом, за ті три дні чого я тільки не перепробував: і запіканку, і кашу, у яких, до речі, кавбуз проявив свої смакові якості набагато яскравіше. Тут він дещо схожий з гарбузом, але зі значно ніжнішим і з не-звичайним ароматним присмаком. До речі, ніжність кавбуза відчувається і в оладках — як солодких, так і пікантних. Незвичайними за своїм смаком були й «десертні витвори» господині, особливо цукати з кавбуза, а також варення, як тут його називають «Латвійський ананас», — це коли у процесі приготування до кавбуза додають аличу або лимон, а ще краще — і те, ї інше.

...Звичайно ж, крім інших гостинців, віз я з гостей додому і чималий шматок «екзотики» з товарищевої грядки та з півсотні насінин, щоб наступного літа, нарешті, здійснити на власній дачі свою давню мрію.

«ОДРУЖИЛИ» ГАРБУЗ И КАВУН

Кавбуз — скорочена назва гібрида кавуня й гарбуза, виведеної українськими вченими в кінці минулого століття. За зовнішнім виглядом рослина схожа на гарбуз. Такий же й плід, але м'якуш його

ніжний, жовто-помаранчевого кольору, за-пашний. За смаком нагадує банан — тільки твердіший. Їдять його сирим, а також готовують із нього і численні страви. Саме високі смакові якості м'якуша у сирому й, особливо, приготованому вигляді, у тому числі і свіжовидавленого соку, є головним фактором кавбуза. Важливою особливістю цієї культури також є лежкість. Тобто плоди, внаслідок тривалого (до наступного літа) зберігання, не тільки не втрачають своїх корисних якостей, але навіть стають солодшими. Отож, проблеми дефіциту вітамінів узимку з цією культурою не буде.

Агротехніка вирощування проста, як і гарбуза чи кавуна. Кавбуз можна висівати насінням, попередньо замочивши його, а краще — розсадою. При висадці у ґрунт у першій декаді травня готові плоди будуть уже в кінці серпня — на початку вересня. Верхівку головного стебла рекомендують прищипнути після утворення перших двох-трьох зав'язей, інакше рослина буде витрачати свої сили на потужні ліани, а не плоди. Всього на рослині утворюється до п'яти плодів, але якщо хочете отримати один величезний кавбуз — залиште лише одну зав'язь. До речі, рослину можна посадити біля сітчатого паркану, тоді кавбуз буде плестися по ньому, створюючи красиву ліановидну огорожу. Для хорошого запилення необхідно висаджувати як мінімум дві рослини.

Кавбуз не перезапилюється з кавунами, кабачками, патисонами, мускатними і товстошкірими гарбузами. А ось від велико-плідних гарбузів кавбуз слід висаджувати якомога далі, щоб не було небажаного потомства. У цілому ж догляд за кавбузом проводиться за класичною схемою: прополювання, розпушування ґрунту, полив та підживлення за необхідністю. В ідеалі плоди можуть виростати масою понад 50 кілограмів, але у звичайних умовах розрахуйте на 10-15 кілограмів.

До речі, кавбуз досить невибагливий до ґрунтів: любить слабокислі, суглинні і піщані. Кращі попередники для його вирощування — коренеплоди, цибуля, хрестоцвіті, картопля, багаторічні трави. Мініяни місце під кавбуз рекомендується не рідше, ніж один раз на чотири роки.

І, врешті-решт, оськільки плоди кавбуза виростають досить великими, тож раціо-

• ПОРАДИ ВІД ЧИТАЧІВ
Плодозбірник з пляшки

Пристосування для збору яблук зробив сам. Розірвав дволітрову пляшку навпіл, нижню частину викинув. На зрізі пляшки вирізав глибокі зубчики, у шийці горловини просвердлив два протилежних отвори. Довгу ручку від швабри загострив з одного боку, насадив плодозбірник на загострену частину, закріпив його саморізами.

Яблука збираю так: пристрій підношу до гілки, щоб плід опинився всередині чащі, і обертаю за ручку за годинниковою стрілкою. Зубці зрізуєть плід, що знаходиться усередині пляшки.


Маргарин замість мила

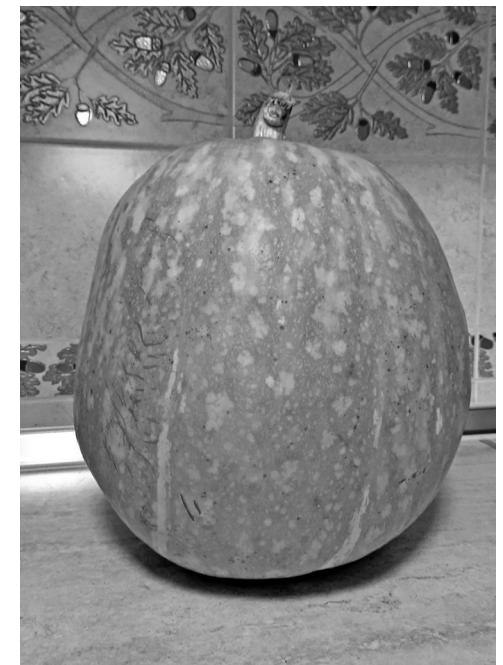
Коли доводиться використовувати універсальний клей, мені рідко вдається не забруднити руки. Упоратися із забрудненням допомагає маргарин. Наношу на руки, тримаю 2-3 хвилини і протираю серветкою.

Перу без порошку

Часом на дачі доводиться прати, а порошку немає. Тоді брудні речі я замочую на 2-3 години у дуже солоній гарячій воді. Потім перу їх із господарським мілом.

Якщо річ після прання потрібно відбілити, у 10 л окропу додаю по 2 столові ложки перекису водню і нашатирного спирту. Опускаю у розчин білизну, тримаю до повного охолодження води. Потім гарно виполіскую.

Іван КАЛАШНИК



для дитячого і дієтичного харчування при діабеті. Якщо вживати хоча б 100 грамів м'якуша на день, не страшні ні закрепи, ні атеросклероз. А чарка кавбузового соку, випита на ніч, заспокоює нервову систему не гірше валер'янки, а також покращує сон. Особливу увагу на новинку слід звернути і людям літнього віку: вживання кавбуза поліпшує у них моторну функцію кишківника, що важливо при закрепах. При набряках, артритах, передчасному старінні, екземі і псоріазі вживають свіжий м'якуш чи страви з кавбуза без обмежень.

Словом, скільки б ви не читали про цю рослину, дізнатися, що таке кавбуз, можна лише вирости від нього, і самому спробувати що диво-ягоду: можливо, кавбуз — це саме те, що припаде вам і вашій родині до смаку і стане улюбленим частванням у вигляді запіканок, пирогів, варення, пукатів, а, можливо, й позбавить вас від якоїсь хвороби.

Сьогодні уже п'ятирічний досвід вирощування кавбузів на своїй дачній ділянці дозволив і мені переконатися у тому, що ця диво-ягода повинна зайняти гідне місце на наших присадибних ділянках.

ПОТРІБНЕ НАСІННЯ? ЗВЕРТАЙТЕСЯ

Восени ми зібрали чималу кількість насіння кавбуза «Здоров'я», тому маємо можливість безкоштовно поділитися ним із городниками, читачами тижневика «Козельщинські вісті». Надішлю по декілька насінин усім, хто вкладе у лист підписаний конверт із марками та відправить мені за адресою: Сенчук А.І., вул. М.Небаби, 100, кв. 27, м. Чернігів-5, 14005.

Буду широ радий, якщо й на вашому городі чи дачній ділянці з'явиться влітку цей помаранчевий і такий корисний красень-велетень. Спробуйте. Впевнений, що не пошкодите!

Анатолій СЕНЧУК

